

nogle meget korte sagsbehandlingstider for åbenbart grundløse sager, og for at illustrere det kan jeg nævne, at da VK overlod udlændingssystemet til den socialdemokratiske ledede regering, var sagsbehandlingstiderne for åbenbart grundløse sager mellem 4 og 6 måneder. Nu er vi for de særlig hastende sagers vedkommende nede på 5 til 7 dage og for de øvrige sager nede på omkring 40-50 dage.

Jeg har godt lagt mærke til, at det irriterer nogle af de partier, der har haft ansvaret for udlændingeområdet gennem en længere årrække, at der i hele den periode var en masse hensigts-erklæringer og overhovedet ingen resultater. Jeg synes, det ville klæde Venstre og De Konservative, hvis man i stedet for at føle sig så krænket over, at opstramningen er lykkedes i det daglige praktiske liv til stor lettelse for hele udlændingssystemet, ville glæde sig over det og ikke forsøge at skævvride de officielle statistikker, der fremkommer. Det er statistikker, der bliver til på baggrund af oplysninger fra Direktoratet for Udlændinge, Dansk Flygtningehjælp og politiet.

Derfor vil jeg blot komme med en opfordring til, at de to partier nu lægger manipulationerne med tallene bag sig og i stedet fortsætter et konstruktivt arbejde om yderligere forkortelse af sagsbehandlingstiderne.

Derudover vil jeg blot sige noget om de problemer, som tilsyneladende red det danske samfund, partierne og regeringen som en mare her i sommer, nemlig de problemer, der knyttede sig til de mange asylansøgere fra de østeuropæiske lande. De er også løst i mellemtiden, og de er løst på den måde, at der i det praktiske arbejde er sket en række opstramninger. Det betyder, som jeg sagde før, at de særlig hastende sager nu bliver behandlet på 5 til 7 dage; men der er også nogle, der bliver behandlet endnu hurtigere. Det er gennemsnitstal, der er tale om her.

Derudover har opstramningerne også haft mange andre positive effekter, men jeg skal indskrænke mig til at nævne et par af dem. Den ene er, at signalet om, at asylansøgere fra de baltiske lande og andre østeuropæiske asylansøgere ikke har noget at komme efter i Danmark, er blevet forstået. Det betyder, at der næsten ikke kommer nogen mere. Der er uger, hvor der kommer et par stykker, og der er andre uger, hvor der kommer 5-6 stykker; men det skal ses i forhold til det, der var kendsgerningen tidligere, hvor der var uger, hvor der kom op til 20 asylansøgere fra de pågældende lande.

Det vil sige, at her har vi i praksis fået stram-

met op på en sådan måde, at der simpelt hen kun kommer folk, der er ude på at skævvride det danske asylsystem, i en meget lille målestok. Jeg nævner det blot, fordi jeg synes, det må være sådan i politik, at man også bør glæde sig over de ting, der rent faktisk peger i den rigtige retning, i stedet for at forsøge at mistænkeliggøre de tal og statistikker, der lægges frem.

Men det har også haft en yderligere positiv effekt, nemlig at den helt uacceptabelt høje kriminalitet, der var i Sandholmlejren, nu er i meget, meget hastig aftagende. Jeg kan nævne, at i den første måned, efter at disse opstramninger havde fundet sted, havde kriminalpolitiet i Hillerød ikke en eneste sag i Sandholmlejren. Der har efterfølgende været et par stykker, men det er altså det, der er tilbage af et problem, som tidligere har fyldt utrolig meget i udlændingedebatten – jeg vil godt sige: med rette har fyldt meget – men her har vi altså endnu et konkret resultat af disse ting.

Derudover er det da også en positiv ting, at folk ikke skal blive unødigt længe i Danmark, hvis de ikke har nogen jordisk chance for at få asyl her. Det er også med til at lette selve indkvarteringsforholdene. Det er billigere for det danske samfund, og det er naturligvis rationelt at handle på den her måde, når det drejer sig om åbenbart grundløse sager.

Alt i alt vil jeg om det her godt sige, at jeg ser meget frem til den dag, hvor V og K, som jo er med på det her forslag, også kan begynde at glæde sig over de resultater, der er skabt på området under den nuværende regering.

I den forbindelse vil jeg godt sige til fru Pia Kjærsgaard, at som jeg beskriver det her, er der altså ikke blot tale om det, man kan kalde for nogle småjusteringer. Der er altså tale om en virkelig markant indsats, der har betydet en meget, meget stor nedsættelse af sagsbehandlingstiderne. Som jeg nævnte før: Noget, der tidligere tog fire måneder, tager nu nogenlunde det samme i antal dage.

Når det rent lovteknisk er småjusteringer, og det vil jeg egentlig godt medgive, så betyder det jo ikke, at det ikke er et kraftigt indgreb i noget, der har taget alt for lang tid. Vi har nemlig gjort det i den nuværende regering i modsætning til VK-regeringen, at vi også på det administrative niveau har lavet en lang række opstramninger. Man har kunnet undre sig over, at disse administrative opstramninger ikke er sket tidligere. Det er jo ikke noget, der skal have flertal i Folketinget; det kunne VK have gennemført, når som